

ARENYS DE
MUNT

A càrrec de l'Ajuntament

Obres per evitar accidents

Amb l'objecte de fer desaparèixer el risc d'accidents automobilístics que s'esdevenen sovint en travessar els vianants de marge a marge de la carretera B-511 pel seu pas per Arenys de Munt, l'Ajuntament té previst construir un pas inferior per als convilatans que estarà emplaçat en el punt quilomètric 3,305 de la carretera just davant del Rial d'en Pasqual.

La solució d'un pas subterrani s'ha considerat com l'única possible, donada les característiques de la zona. L'obra consisteix en l'edificació d'un túnel 14 metres, de longitud i 2 metres d'alçada, en el qual s'hi faran simultàniament escales i rampes. Les primeres permeten l'accés ràpid, en tant que les rampes faciliten el pas a persones que arrosseguen algun objecte i, alhora a invàlids amb cadires de rodes.

Per donar continuïtat a la sortida del pas de vianants, es projecta una vorera de 1.50 metres, d'amplada, la longitud de la qual s'allarga fins a enllaçar amb el tros de vorera existent. D'aquesta manera, la nova secció transversal

queda formada per la voravia actual (marge dret), calçada de 6,40 metres, vorades tipus rigola i vorera de nova construcció. El sobreample obtingut es sustenta per un mur de formigó armat.

La riera

S'espera poder començar d'aquí a tres o quatre mesos a tot estirar les obres del projecte de condicionament del marge esquerra de la riera d'Arenys de Munt, que es troba actualment en unes deficientes condicions.

Les tasques de millora d'aquest indret local comprenen, en síntesi, la construcció d'una escullera de protecció i d'embelliment que permetrà, a més, disposar d'un espai més aprofitable entre la carretera i la Riera, a ambdós costats de les instal·lacions de la caserna de la Creu Roja, la possibilitat de destinar-la a zona jardí i d'aparcarment.

Aquest projecte enllaçarà posteriorment amb el pas inferior de vianants que s'edificarà enfront del Rial d'en Pasqual. Això permetrà millorar en molt, l'aspecte de l'esmentada zona d'entrada a la població, que a hores d'ara no reu-

neix bones condicions estètiques ni de protecció de les aigües del marge esquerra de la riera, columna vertebral de la vila d'Arenys de Munt.

El sudit disigne urbanístic, que està comprès entre el torrent d'en Puig i el Rial d'en Pasqual, podria ascendir a la vora d'uns dotze milions de pessetes, que pagarà en gran part la Casa Gran i la resta se'n farà càrrec Obres Públiques, ja que a més a més aquest òrgan estatal ha promès pavimentar de nou el sòl de la carretera i col·locar voreres a cantó i cantó de la calçada. Així mateix, en un futur més llunyà l'Ajuntament arenyenc també preveu la instal·lació de l'enllumenat al llarg d'aquest sector.

Segons ens manifestava el batlle, en Sebastià Colomer i Mates, en aquests moments les gestions d'aquest projecte es troben bastant avançades i tot fa suposar que l'obra es realitzarà l'any entrant amb tota seguretat.

L'aigua

Fa precisament un mes que finiren les obres destinades a recuperar algunes mines d'aigua potable del terme municipal d'Arenys de

Munt, de les quals s'anà derivat un pressupost que supera els 10 milions de pessetes.

La finalitat d'aquesta acció consisteix en la prevenció de sequeres que sovint pateix la població durant els mesos de Juny i Juliol sobretot, i de vegades fins a tot l'Agost, fet que origina el conseqüent malestar entre el veïnat arenyenc.

Els primers treballs de recuperació s'iniciaren fa més d'un any, a les mines ensorrades i abandonades del Torrent d'en Terra i de Can Cornell. Aquestes tasques han consistit a netejar i desembossar de cap a peus la mina i arribar a les seves deus d'origen. A més ha calgut refer parets i encorbar un bon nombre de trossos d'ambdues mines.

A hores d'ara, els resultats es poden considerar molt positius, atès que Arenys de Munt ja pot autoprevenir-se d'aigua en bones condicions, tant per al consum privat com per al públic, sense risc de problemes hidrogràfics, llevat d'aquells casos en què la sequera és excepcional. En aquests moments, les mines de Can Cornell i del Torrent d'en Terra subministren diàriament un milió i mig de litres a la vila.

Quim Gibert

Estètica

Per televisió se'ns ha ensenyat més d'una vegada els famosos míssils nord-americans que comencem ja a arribar a Europa. Estèticament parlant són, i no es pot negar, reeixits. Ben dissenyats, pintats amb colors agradables i amb les ja típiques inscripcions o la bandereta amb l'estrella que els viatges a la lluna i les pel·lícules de ciència-ficció ens han acostumat a identificar com els símbols dels "bons".

Els nord-americans estan intentant vendre els seus míssils com qui ven llonganisses, detergents o, en el seu cas, cocacola.

L'agressivitat també hi és, és clar, present. Alguns d'aquests enginyers són decorats de la mateixa manera que la Chrysler decora el seu darrer model esportiu. Així, en trobem un que no té vergonya a mostrar-nos una brillant dentadura tota punxeguda, junt amb la forma de l'aparell, fa pensar en un tauró a punt de queixalar.

Cal preguntar-se: quan les empreses nord-americanes d'armament presenten els seus projectes al govern, hi afegeixen una memòria amb la possible decoració de les joguines? És això definitiu a l'hora de decidir quina empresa fabricarà el míssil? Han vist els professionals del tema, "el retorn del Jedi" abans de seure a la taula de disseny?

El que sí evident és que els pocs míssils soviètics que han pogut ser vistos a occident són lleigs. Austers i grisos, no mostren res més que la inscripció CCCP i alguna o altra estrelleta roja al llarg de la carcassa. Tècnicament són perfectes i tenen una punteria envejable, a part que la seva capacitat destructiva no és cosa de posar-la en dubte. Malgrat tot, són poc comercials. No es venen ni entren pels ulls. Porten la mort gravada a la cara -o a la planxa- mentre que els altres són tan alegres com pot ser-ho la publicitat de iogurts.

Potser és aquesta la raó que lagun país de l'Estat s'hagi mostrat poc disposat a tenir-los a casa, tot i que és una postura difícil de mantenir, perquè aquesta gent paga malament els veïns poc hospitalaris i no té cap inconvenient a fer-los arribar precedits dels corresponents tancs i parafernàlia opressora diversa.

Els quatre-cents míssils nord-americans, en canvi, han trobat lloc aviat, tot i que el mercat de míssils a Europa està prou saturat, a causa d'una oferta implacablement gran i en règim de monopoli i una demanda servil i desunida. De poc hauran servit els centenars de pacifistes anglesos detinguts per manifestar-se davant les bases estrangeres al seu país. O les gernacions d'alemanys -verds clars o verdtenyit- que es passejaren demanar una cosa tan simple - a l'hora tan complexa, diuen d'altres- com és la pau.

Res. Anglaterra estrena míssil. Benvingut i, això és el més sorprenent, no pagat en metàl·lic. Ara per ara no hi haurà problemes, però quan ja n'hi hagi una bona dotzeneta, tindran lloc per a posar-los?

Albert Font

A la biblioteca de
Canet, hi falta espai

El dia 26 de maig de 1915, l'Assemblea de la Mancomunitat de Catalunya l'acord de crear Biblioteques Populares, l'Ajuntament de Canet es presenta al concurs i el Consell permanent, li concedí una Biblioteca de primer grau.

El Conseller de la Mancomunitat, Sr. Josep Puig i Cadafalch, posà la primera pedra de l'edifici el dia 1 de juliol de 1917, hi assistí també el Sr. Eugeni d'Ors que més tard el dia 8 de desembre presidiria la inauguració, i va ser oberta el dia 14 de desembre.

L'edifici on s'instal·là la Biblioteca va ser construït expressament amb aquest fi per l'arquitecte Lluís Planas i Calvet.

L'acord de creació de les Biblioteques Populares suara esmentat especifica: "al local de cada Biblioteca anirà annex una sala destinada a cursos, conferències i reunions de cultura", i així es va fer, però la

Biblioteca va anar creixent i els llibres van envair aquesta sala, que va ser habilitada com a sala de lectura per a adults.

Durant 32 anys la Biblioteca no va disposar de sala d'actes, fins que, el 1970, amb motiu del cinquantenari, s'hi aixecà una nova planta.

El nom de la Biblioteca es va prendre del Franciscà canentenc Pere Gual i Pujadas.

La Biblioteca tenia, el dia de la seva inauguració, 1385 volums i ara mateix passa de 20.000, i per raó d'aquest creixement que oscil·la entre els 600 i 700 volums anuals, les prestatgeries s'han tornat petites, i a fi de poder disposar d'algun lloc on posar els llibres que ja no es consulten tant, la Biblioteca a demanar un local per a depositar-hi aquests llibres, cosa que ha estat aprovada pel ple extraordinari el dia 17 de Novembre i esperem que la recerca no duri molt de temps.

Ricard Frigola

MATARÓ

Ple municipal

El Ple de l'Ajuntament, a la sessió celebrada aquest mes de novembre, aprovà una Moció destinada a regular les pintades a la Via pública.

Al Ple, en principi, fou presentada una Moció del Grup de Convergència i Unió en la qual, arran de les pintades que es fan a edificis, parets i espais comuns sense cap mena de permís i que produeixen un efecte deplorable i antiestètic, els regidors del Grup Convergència proposaren al Ple la prohibició d'aquestes pintades, exceptuant les que formen part de la decoració o retulació de les edificacions, regulant les sancions als infractors en el Ban sobre Publicitat a la Via pública que l'Ajuntament ha aprovat recentment.

Davant aquesta Moció, l'equip de Govern Municipal presentà una Moció alternativa que, assenyalant que aquest fet posa en evidència una mancança en el con-

junt de normes referents a la propaganda a la Via pública que cal subsanar, completava la Moció anterior distingint el que són pròpiament inscripcions fetes indiscriminadament -que en èpoques el seu paper- i els murals pintats a llocs públics concrets que, a través d'una composició pictòrica, prenen expressar o donar a conèixer una idea.

En base a aquesta distinció el Govern Municipal proposà al Ple prohibir la realització d'inscripcions a eslògans a les façanes, al mateix temps, encarrilar les pintades murals a través d'una normativa concreta que s'haurà d'elaborar i, en darrer terme, incorporar les noves disposicions a la normativa general sobre actuacions propagandístiques a la ciutat.

Finalment, fou retirada la Moció de Convergència i Unió i s'aprovà la presentada pel Govern Municipal.

Una travessia perillosa
per falta de llum

Cap a les 18'45 hores del propassat dia 15 es produí un greu accident de circulació a la carretera N-II, Km. 653'950 intersecció dels carrers St. Antoni i la travessia de Mataró. En el mateix la furgoneta marca Avia matrícula B-4612-CZ, conduïda per Jaume Álvarez i Palmada de 57 anys, veí de Granollers, amb domicili al carrer de Navarra, 55, atropellà Pere Canales i Redondo, de 54 anys i veí de Mataró, amb domicili al carrer Malgrat, 55. Pere Canales rebé ferides tan greus que en ser portat a la clínica L'Aliança, ingressà ja mort.

Cal destacar que són ja 11 els morts que hi ha hagut aquest any a la travessia de Mataró, entre el carrer de les rates i la Rda. Barceló. Segons fonts de la policia municipal una de les principals causes d'aquests accidents és la poca visibilitat, ja que la majoria han estat a la nit i també la imprudència dels vianants que travessen la carretera corrent i de sobte davant dels vehicles.

Cal recordar que la travessia de la N-II a Mataró és l'única de la costa que no resta il·luminada.

J.S.T.